

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

📖 Ž 31,15.16a + uvítání: Bohu důvěřujeme, tuto důvěru probouzí a posiluje Boží slovo, slovo, které zbavuje strachu a osvobozuje, slovo, které je nám sesíláno a my mu chceme společně naslouchat

🎵 433

Modleme se: S otevřeností ke tvým zaslíbením, náš Bože, se k tobě nyní obracíme. S otevřeností, kterou ty sám v nás probouzíš, čekáme na tvé oslovení. Povzbud' nás, posilni nás, abychom dokázali následovat tvého Syna a našeho Pána Ježíše Krista, abychom byli jeho pozornými učedníky a věrnými služebníky.

Prosíme, abychom pociťovali tvé dílo uzdravení, abychom vnímali a přijímali tvá obdarování pramenící z tvé neskonale lásky a dobroty. Prosíme, abychom nezapomínali na vděčnost.

Tobě jedinému, náš Bože, patří naše děkování a chvály za darovaný život a za vše pro život potřebné, za víru, lásku a naději, za posvěcení a připojení k tvému lidu:

Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 346

promluva – vyslání do NŠ: stopy – sledovat je

📖 Iz 55,9-13

🎵 119 VI. (21-24)

„Slovo Boží je živé a mocné.“ (Žd 4,12) Kéž tvé slovo, náš Bože, zní. Kéž zní nám. Kéž působí. A to také v nás. Ať sebe vnímáme jako jeho adresáty na prvním místě.

📖 Mk 4,26-29

Samo se nic neudělá. Samo od sebe se nic nevyřeší. Štěstí samo nepřijde, pokud mu nepůjdeme naproti. Taková a podobná úsloví nás burcují k aktivitě, k činorodosti. Učíme jim i své děti. Proti nechuti, proti lenosti a pasivitě vyrážíme do boje s bojovým pokřikem, že samo to prostě nepůjde.

Možná nás proto zarazí, sestry a bratři, že jedno z Ježíšových podobností o Božím království je zcela opačného vyznění. Tak jako zaseté obilné zrno samo od sebe roste, i když člověk, co je zasel, třeba zrovna spí, podobné je to s Božím královstvím. Samo od sebe klíčí, roste, dozrává jeho úroda až ke žnám.

Když to takhle Ježíš říká, má k tomu nejspíš nějaký důvod. Někam tím míří. Něco sleduje.

Na první poslech by se mohlo zdát, že když to jde tak samo od sebe, že nám tím říká: „Nemusíte dělat nic. Nemusíte se starat. Vše vám spadne samo do klína.“ Ale tak tomu není. To bychom špatně poslouchali, nepozorně. Možná by se nám to tak líbilo, ale to bychom do Ježíšových slov vkládali spíš svá vlastní přání. Touhy, abychom to měli jednoduché, snadné, bez námahy. O tom nás ale Ježíš neujišťuje.

Ten člověk v podobnosti přeci nejdřív rozséval. A ačkoli se to výslovně neříká, tak on nebo možná někdo jiný půdu k setí taky nejspíš připravoval. Vybíral kameny, oral, kypřil, rozbíjel hroudy, hnojl. A po zasetí taky třeba ještě zavlažoval. Je kolem toho dost těžké práce, která se sama neudělá a bez níž nelze ani sít, ani následně čekat úrodu.

Tohle nemají Ježíšovi učedníci přeslechnout. Je tu pro vás široké pole působnosti na poli Božího díla. Bez toho se Boží království šířit nebude, když je nezasejete, případně k tomu nepřipravíte podmínky, aby se sít dalo.

A když to člověk udělá? Co pak? Pak chce vidět výsledky. Snažili jsme se, pracovali. A ono kde nic, tu nic. Nic se neděje. I když člověk bdí a napíná oči sebe víc, pole pořád vypadá, jako by nic. Cožpak si tak někdy nepřipadáme? Pracujeme pro sbor, podporujeme jej, pořádáme a organizujeme různé akce a setkání, zveme na ně. Mluvíme s lidmi. Snažíme se před očima druhých žít křesťanským životem, aby to naše svědectví bylo věrohodné a jasné. Snažíme se sloužit. A ono kde nic, tu nic. Jako bychom neudělali nic. Jakoby všechny ta naše snaha byla marná. Co ještě můžeme dělat víc?

Co ještě může udělat ten, kdo zasel, pro to aby obilí rostlo? Může poposedávat u každého zrníčka a povytahovat z něj klíček? Může tahat ze země svěží zelené lístky, stébla? Může modelovat klasy?

Pošetilá představa, ne? To všechno se přeci děje „samo od sebe.“ Automaticky. V souvislostech biblického svědectví za tím samozřejmě vnímáme sílu Božího požehnání. Tohle „samo od sebe“ jde na vrub Božího jednání, Božího díla.

A přesně tak je to s Božím královstvím. Ten, kdo se o něj postará, aby vyklíčilo, zakořenilo, vyrostlo a vydalo úrodu, je sám Bůh. My si odpracujeme svoje, ale to nejdůležitější, ta energie růstu a zrání, ta je na Pánu Bohu. Na to se můžeme spolehnout. Na to, že ta naše práce, snaha, námaha není marná. Neboť za jejím zhodnocením je sám Bůh. On nám dal úkol rozsévat Boží království a my si můžeme být jisti, že on dá této setbě vzrůst a dozrát až ke žni.

Slyšíme tedy od Ježíše veliké povzbuzení o tom, že naše práce není v Pánu marná. Nikoli konstatování, že nemusíme dělat nic, ale ujištění, že ta práce smysl má. A tedy povzbuzení k ní. Jděte do toho a výsledky díky Božímu jednání přijdou, dostaví se. I když to nějaký čas trvá. Jsou chvíle, kdy se zdá, že se neděje vůbec, ale vůbec nic. Ovšem to je omyl. Stále se něco děje. Uvnitř zrna, pod povrchem země. Boží síly jisto jistě působí, i když podle nás není zrovna nic vidět. Nepochybně malomyslnosti a nebojte se. Úroda přijde. Boží království přichází a až dozraje, až nastane jeho čas, pak naplno přijde. Cíl bude dosažen.

„Když úroda dozraje, hospodář hned pošle srp, protože nastala žeň.“ Hospodář pošle dělníky se srpy, aby obilí požali. Aby tu očekávanou úrodu shromáždili. Nemějme obavy, dojde na to. To nastane tak zcela jistě, jako že ze zasetých zrn vyrostou a dozraje obilí. Ono totiž roste na poli tohoto světa, i když my to nedokážeme pozorovat. Roste „samo od sebe,“ protože jsou za ním mocnější síly, než naše schopnosti.

Ale přesto nemáme přeslechnout, že i my v tom všem máme svojí úlohu. Všechno to, co se děje kolem setby, je na nás. Abychom si byli jisti, že to má smysl, vypráví nám Ježíš o tom, jak zaseté semeno klíčí, roste, dozrává a vydává úrodu. Tak jen směle do toho! Amen

Náš Pane Ježíši Kriste, v duchu tvého učení chceme žít, ve tvém duchu jednat, tvého příkladu následovat. Proto nám jde o druhé, myslíme na ně a přimlouváme se za ně.

Prosíme za ty, kdo mají obavy o zítřek, strach z toho, co jim přinese budoucnost. Zahrň je svou osvobodivou milostí.

Prosíme za ty, kdo potřebují zastání a podporu, kdo ke zvládnutí svých potíží potřebují jenom nebýt sami. Pošli jim do cesty ty správné lidi a zahrň je svou milující blízkostí.

Prosíme za ty, kdo rozhodují o vývoji, zkouškách, rozmíst'ování a použití zbraní nesmírné síly. Naléhej na ně vědomím odpovědnosti za případné tisíce zmařených nevinných lidských životů.

Prosíme za ty, kdo vsázejí na to, že šířením obav, napětí, nenávisti a zloby prosadí své zájmy, dostanou se k moci nebo si svou moc udrží a upevní. Odhaluj jejich pomýlení. Rozsévej naopak lásku a pokoj, milosrdenství a solidaritu a dej jim vzrůst i tam, kde to my sami ani nečekáme.

Prosíme za ty, kdo se vydali do služby nebeskému království, za ty, kdo tvoří tvou církev, včetně nás samých. Zbav nás strachu, zbav nás ohledů na osobní prestiž. Ved' nás ke vzájemnému odpouštění, ke dbalosti o maličké mezi námi, k pevné víře ve tvé slovo.

Prosíme za ty, kdo jsou nám blízcí. Za členy našich rodin, s nimiž se můžeme radovat nebo o ně pečujeme, za naše přátele i za ty, kdo nás žádali o přímluvu. Zahrň je svou ochranou a svým požehnáním.

Do tvých rukou klademe naši společnost a celý náš svět – se všemi hrozbami i se všemi dobrými příležitostmi, s tím, co námi právě hýbe a cloumá, i s tím, co nám činí potíže a dělá nám starosti. Braň zlému a žehnej dobrému!

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 197

ohlášky

📖 Jk 1,21b.22

📖 Nu 6,24-26

♪ 579